

TB9

استاندارد مدیریت طرح

ویرایش دوم - ۲۰۰۸

مؤسسۀ مدیریت پروژه

متترجم: مسیح

دکتر سیامک حاجی یخچالی

عضو هیئت علمی دانشکده فنی، دانشگاه تهران

مقدمه‌ای بر ویرایش دوم

این سند، جایگزین ویرایش اول، استاندارد مدیریت طرح می‌باشد. مؤسسه مدیریت پروژه (PMI) از زمان انتشار اول ویرایش این استاندارد در ماه می سال ۲۰۰۶، توصیه‌های ارزشمند بسیاری برای بهبود این استاندارد دریافت نموده است. این توصیه‌ها به همراه توصیه‌ها در حین فرآیند ارائه پیش‌نویس، برای توسعه ویرایش دوم مد نظر قرار گرفته است.

تیم مسئول توسعه، بازنگری و ویرایش شامل بیش از ۱۵۰ داوطلب از سراسر جهان و بخش‌های صنعتی بسیار متفاوت به عنوان نمونه ساختمان، هوا و فضا، فناوری اطلاعات، داورسازی، نفت/شیمیایی و غیره بوده‌اند.

این تیم به منظور دستیابی به هدف ارائه استانداردی مفید برای مدیران طرح در حوزه‌های مختلف، فرآیندهای توافق عام مورد نیاز برای مؤسسه استانداردهای ملی آمریکا (ANSI) را پیروی نموده است.

تیم مدیریت علاوه بر این الزامات ANSI، اهداف مشخص زیر را از طرف مؤسسه مدیریت پروژه دنبال نموده است:

۱. بازنگری استاندارد به منظور آن که با سایر استانداردهای مؤسسه مدیریت پروژه مغایرت نداشته باشد. این استانداردها شامل راهنمای گستره دانش مدیریت پروژه (ویرایش چهارم)، استاندارد مدیریت پورتفولیو (ویرایش دوم) و مدل بلوغ سازمانی مدیریت پروژه (ویرایش دوم) است. کلیه این استانداردها به صورت همزمان با یکدیگر توسعه پیدا کرده‌اند.

۲. اطمینان از آن که اطلاعات این استاندارد در مفهوم منسجم باشد، سبک‌های نوشتاری آن واضح باشند و اصطلاحات آن به خوبی تعریف شده و منطبق با اصطلاحات سایر استانداردهای منتشر شده باشند.

۳. اطمینان از آن که کلیه فرآیندهای این استاندارد با فرآیندهای مدل بلوغ سازمانی مدیریت پروژه (ویرایش دوم) سازگار و منطبق باشند.

مهم‌ترین تفاوت بین ویرایش اول و دوم، توسعه حوزه‌های دانش تخصصی طرح است. این حوزه‌های دانش برای موقعيت مدیریت طرح حیاتی بوده و همچنین به صورت چشمگیری در سطح طرح متفاوت از سطح پروژه می‌باشند.

دومین تفاوت مهم بین دو ویرایش حذف زمینه‌ها می‌باشد که در ویرایش اول معرفی شده‌اند. زمینه مدیریت ذی‌نفع طرح به یک حوزه دانش توسعه داده شد. زمینه حاکمیت طرح به صورت

۱.۵ دفتر مدیریت طرح

۱.۶ نقش مدیر طرح

۱.۷ طرح - عوامل خارجی

عبارت‌های طرح و مدیریت طرح به جهات متعددی توسط سازمان‌های مختلف به کار می‌روند. برخی سازمان‌ها و صنایع، طرح را به جریان‌های جاری یا دوره‌ای عملیات یا کارهای وظیفه‌ای اطلاق می‌کنند. به عنوان نمونه، یکه طرح اجتماعی که توسط دولت سرمایه‌گذاری می‌شود. نظام‌های شناخته‌شده عملیات یا مدیریت وظیفه‌ای به این گونه کارها اشاره دارند، لذا این شکل از طرح، خارج از محدوده این استاندارد است.

سایر سازمان‌ها به پروژه‌های بزرگ، طرح می‌گویند. این "طرح‌ها" شامل پروژه‌های بزرگ منفرد یا یک پروژه بزرگ می‌باشند که به زیرپروژه‌های با مدیریت آسان‌تر تفکیک گردیده‌اند. این چنین تلاش‌هایی در محدوده نظام مدیریت پروژه باقی می‌مانند و راهنمای گستره دانش مدیریت پروژه آنها را پوشش می‌دهد. زمانی که مدیریت این تلاش‌ها منجر به مجموعه‌ای از منافع و کنترل گردیده، که از طریق مدیریت پروژه‌های منفرد حاصل نمی‌شود، این تلاش طرح می‌گردد. استاندارد مدیریت طرح برای مدیریت این چنین تلاش‌هایی قابل کاربرد است.

برخی گروه‌ها، طرح‌ها را به صورت پروژه‌های مرتبط تعریف می‌کنند. این استاندارد، طرح را به صورت یک گروه از پروژه‌های مرتبط تعریف می‌کند که به صورت هماهنگ مدیریت می‌شوند تا منافع و کنترلی را بدست آورند که از مدیریت تک تک آنها به دست نمی‌آید. همه پروژه‌ها در داخل یک طرح از طریق هدف مشترک مرتبط می‌باشند. اگر پروژه‌ها، اهداف مجزا داشته و فقط به وسیله سرمایه‌گذاری، فناوری، ذی‌نفعان، یا منابع مشترک مرتبط شده باشند، این تلاش‌ها بهتر است به صورت پورتفولیو مدیریت شوند تا طرح. استاندارد مدیریت پورتفولیو (ویرایش دوم) به مدیریت پورتفولیوهای پروژه می‌پردازد.

۱.۱ هدف استاندارد مدیریت طرح

استاندارد مدیریت طرح مطالبی را ارائه می‌کند که ویژه و مرتبط به مدیریت طرح می‌باشد. این استاندارد حلقه مهم و ضروری برای درک چگونگی جهت‌دهی به استراتژی سازمان از طریق تقویت ظرفیت تحويل اجزاء وابسته متقابل است. همچنین این استاندارد اطلاعاتی را برای